

onsopsparing skal efter vores mening brydes. På den måde opnår pensionsopsparerne størst mulig tilfredshed med investeringsvalgene, og de har selv ansvaret for afkastet af deres investerede midler.

Venstre kan på den baggrund ikke støtte SF's beslutningsforslag.

Flemming Hansen (KF):

Der er mange sympatiske tanker i dette beslutningsforslag, for hvem vil ikke gerne fremme bredere samfundsmæssige hensyn og undgå uetiske investeringer.

Det siger jeg på vegne af fru Pernille Sams, som desværre ikke kan være til stede her i dag.

Men disse begreber er netop begreber og ikke mulige at foretage en klar definition af. Hver især vil lægge forskelligt indhold i disse ord, og der vil være en lang række investeringer, som nogen vil opfatte som etiske og andre vil opfatte som det stik modsatte.

Derfor synes vi ikke, det er så nemt, som SF får det til at se ud. Vi finder det faktisk ret utrygt, hvis man skal kunne varetage andres pensionsforvaltning ud fra et princip om, at man kan blæse på afkastet, blot man synes, det er etisk. Og det er i virkeligheden det, SF's forslag lægger op til. Det kan vi ikke støtte, og derfor stemmer vi imod.

Egil Møller (DF):

Det er ikke overraskende, at SF fremsætter dette beslutningsforslag. Det ligger jo helt i tråd med partiets ofte fremførte synspunkter.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget. Vi mener, at der fortsat skal være et krav om størst muligt afkast af medlemmernes indskud. Det er derimod op til alle danskeres frie valg at anbringe egne midler i virksomheder, der tager særlige samfundsmæssige hensyn.

Anden del af beslutningsforslaget omfatter en forpligtelse for bestyrelserne i ATP og LD til at anlægge investeringsstrategier, som efter forslagsstillernes mening fremmer bredere samfundsmæssige hensyn. Det lyder smukt, men i Dansk Folkeparti kan vi ej heller støtte den del af forslaget.

Til gengæld ser vi gerne, at danske virksomheder lever op til mange af de hensyn, som SF har nævnt i sit beslutningsforslag. Det må dog være en markedsvurdering, hvorvidt de enkelte virksomheder er i stand til at tackle disse hensyn i den stærke internationale konkurrence.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil indledningsvis takke for de faldne bemærkninger, som i stor udstrækning har været meget positive, om end de ikke er mundet ud i en opbakning til forslaget. Jeg skal dog lige indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg er blevet bedt om af Enhedslistens ordfører at tilkendegive, at de støtter forslaget.

Jeg vil gerne takke ikke mindst ministeren for anerkendelsen af, at vi har fastholdt et vigtigt tema i debatten om pensionskassernes investeringer, i det hele taget pensionskassernes virke. Og jeg vil allerede indledningsvis kvittere meget for, at ministeren har givet tilsagn om i næste samling, i begyndelsen af år 2002, at fremkomme med en redegørelse, som kan se lidt på, hvor langt man er nået, og om der er områder, hvor vi kan stramme op og måske gå et skridt videre.

Jeg vil gerne sige, at det ikke kun er et emne, som interesserer SF og glædeligvis også ministeren. Det er faktisk et emne, hvor man diskuterer seriøst både i OECD og i EU-sammenhæng, hvordan man kan fremme bredere samfundsinvesteringer, tage etiske hensyn i forbindelse med investeringer. Derfor er jeg lidt skuffet over, at en række af de borgerlige partier har afvist det så bastant. Selv om man måske nok synes, at det er ædle hensigter, ønsker man ikke at gøre noget konkret ved det.

Men vi er nødt til at se på, hvad er det, der sker. Og virkeligheden er jo, at sådan som reglerne er skruet sammen i dag, så må en pensionskasse gerne vælge en investering i en tobaksindustri eller en våbenindustri fra, og man må også gerne gøre sig etiske overvejelser. Men Finansstilsynet har jo i en pressemeddelelse, som det også fremgår af bemærkningerne, så sent som i 1997 tilkendegivet, at man gerne må foretage sådan et bredere samfundssyn i investeringerne, men det skal være med det mål, at det skal give det størst mulige afkast.

Det er der ikke nødvendigvis en modsætning i. Som et eksempel fra virkelighedens verden har Lønmodtagernes Dyrtidsfond været nævnt – den er også er omfattet af vores beslutningsforslag – og man kan sige, at de reelt har en monopolstilling på en række af de pensionskassemidler, som er opsparet, og her kan man se, at de faktisk har foretaget en opdeling i puljer, hvor der kan foretages puljeinvesteringer, og hvor man som pensionskasseopsparer kan væl-